

Mie leef Mestreech

Mie leef Mestreech, boeste ouch kumps, boe ste geis,
Blijf toch Mestreech, stad mèt historie, victorie,
en ouch wel ins get tegeslaag.
Toch bin iech gruuts op Mestreech, ederen daag.

Stad aan de Maos, de hoofs diech veur niemes te sjaome.
Stad vaan Servaos, 't hart vaan Mestreech dat blijf sloon,
zjus zoe lang es heer de wach hèlt.
Komp mer gerös nao Mestreech, es geer wèlt.

Es kleine grummel waor iech al gruuts,
jao, tot mien weeg oets mog stoon in Mestreech.
La la la, la la la, la la la, la la la.
Niks is te good veur Mestreech.

